rahvuspäeval kõnet pidades rõhutas sõjavägede ülemjuhataja valimiste korraldamist kokkuleppe teel ja erinevuste mahasurumise tarvidust, ja veel reljeefsemalt avaldusid niisugused mõtted riigihoidja ja peaministri asetäitja kõnedes Isamaaliidu keskkomitee täiskogu koosolekul 14. oktoobril. Seal märkis riigihoidja isegi erakondade ellukutsumise võimatust enne riigivolikogu. Ta ütles:

„On teada, mis tähendab rahva elus erakond. See ei tähenda, et luuakse koguke, saadakse sekretär, hakatakse ümber käima ja riigielus näitama üht ja teist puudust. Tõsine erakond peab sügavamalt rahva elusse juured ajama ja mitte ühepäevakärbes olema. Erakond peab tõsisel äratundmisel ja kaalumisel põhjenema, tema peab sisemise jõuna teatava rahvaosa hingeelus vastukõla leidma ja teostamise tahet äratama. Erakonna põhimõtted peavad inimese ideede salvedes raudvarana püsima. Ma küsiksin siis, on see kõik võimalik, kui erakondi hakatakse looma ainult selleks, et valimistel poolehoidu leida? Ei, erakonnad tekivad ka meil, kuid nad peavad välja kasvama meie rahvaesinduse töö viljana, ja seda aja jooksul ja rahulise töö tulemusena."

Samal koosolekul seadis peaministri asetäitja K. Eenpalu üles küsimuse, et kui põhiseaduse elluviimine ei teostu erakondlikul alusel, kes on siis põhiseaduse elluviijad? Ta vastus sellele kõlas: „Põhiseaduse viivad ellu need, kes selle on loonud . . . Meie peame minema põhiseaduse elluviimisele, kui ka sellest olenevalt valimistele ühise põhiseaduse elluviimise rahvarindena . . . See tähendab seda, et kõik need, kes on oma töö viinud õnnelikule lõpule, needsamad ühise rindena ühistes ridades viivad ka selle põhiseaduse ellu."

Sellest Isamaaliidu koosolekust alates ongi põhiseaduse elluviimise rahvarinne tõusnud uue tegurina meie poliitilisse ellu, ulatudes nähtavasti kaugemale Isamaaliidu raamidest ja võttes ka teatava võitlusorgani ilme nende vastu, kes ei ühine uue põhiseaduse seisukohtadega või tema elluviimise moodusega. Ja koos sellega määrab peaministri asetäitja ühtlasi, et samal ajal, kui põhiseaduse elluviimise rahvarindele peab saama osaks teatav soodustus, langevad talle vastutöötamise võimalused piiramise alla.

Eesti kroonika 1937, lk. 34